

تنزل روحیه سربازان ، نارضائی مردم ژاپن ، افول تجارت ، صرف ییش از ده میلیاردین پول ، محاکومیت ژاپن از طرف افکار عمومی جهان وغیره . این نوع تغییر در عین حال دلیل دیگری است بر امکان ادامه جنگ طولانی و کسب پیروزی نهانی از طرف ما . اما تغییر نوع دوم دشمن را نیز باید بحساب آورد — تغییری که قوس صعودی میپوید ، یعنی اراضی و جمعیت و منابع مادی بیشتری در اختیار دشمن قرار میگیرد . این امر دلیل دیگریست براینکه جنگ مقاومت ما طولانی خواهد بود و ما نخواهیم توانست زود به پیروزی نایل گردیم ؟ معدلك باز بعضی‌ها از این حقیقت بعنوان دلیلی برای اثبات تئوری‌های انقیاد ملی و سازش خود سوه استفاده خواهند کرد . ولی ما باید توجه کنیم که این تغییرات دشمن که قوس صعودی میپوید ، خصلت موقتی و قسمی دارند . دشمن ما یک قدرت امپریالیستی است که رو بزواں میرود و اشغال سرزمین‌های چین از طرف وی فقط جنبه موقتی دارد . رشد طوفان‌آسای جنگ پاریزانی در چین ، مناطق اشغالی دشمن را عملأ به سرزمین باریکی محدود خواهد کرد . از طرف دیگر اشغال خاک چین از طرف دشمن تضادهای بین ژاپن و دولتهای دیگر ایجاد کرده و حتی این تضادها را تشدید نموده است . بعلاوه تجربه سه استان شمال شرقی نشان میدهد که ژاپن طی مدت نسبتاً درازی بطور کلی فقط سرمایه‌گذاری خواهد کرد ، بدون اینکه بتواند بهره‌ای برداشت کند . اینها مجموعاً دلایلی هستند که میتوان بکمک آنها تئوری انقیاد ملی و تئوری سازش را در هم کویید و تئوری‌های جنگ طولانی و پیروزی نهانی را برقرار کرد .

۴۳ — تغییرات فوق طرفین در مرحله دوم همچنان دوام خواهد داشت . سیر مشخص این تغییرات را آکنون نمیتوان پیش‌بینی کرد ، ولی بطور کلی ژاپن همچنان قوس نزولی را طی میکند ، در حالیکه چین قوس صعودی

را (۱۰). مثلاً جنگ پارتیزانی در چین منابع نظامی و مالی ژاپن بعیزان معتبرهای خواهد بلعید، نارضائی مردم ژاپن بیشتر خواهد شد، روحیه سربازان بیشتر تنزل خواهد یافت، و ژاپن در میان کشورهای جهان منفردتر خواهد گردید. ولی چین در زمینه‌های سیاسی، نظامی، فرهنگی و همچنین در امر بسیج مردم پیشرفت‌های بازهم شایانتری خواهد نمود، جنگ پارتیزانی وسعت بیشتری خواهد یافت، اقتصاد چین نیز با تکیه به صنایع کوچک و کشاورزی وسیع سرزینه‌های داخلی خود به ترقیات تازه‌تری نایل خواهد آمد، کمک بین‌المللی تدریجاً رشد خواهد کرد و منظره امروزی بکلی عوض خواهد گردید. این مرحله دوم معکن است مدتی بسیار طولانی دوام یابد. در جریان این مرحله تغییرات عظیم و معکوسی در تناسب قوای بین ما و دشمن رخ خواهد داد: چین بتدريج صعود می‌کند و ژاپن بعور سقوط می‌نماید. در آنهنگام چین از وضع فروتر بیرون خواهد آمد و ژاپن برتری خود را از دست خواهد داد. تناسب اولیه قوا بین ما و دشمن، بعد از عبور از یک دوران موازن، معکوس خواهد گردید. آنوقت چین پروسه آمادگی خود را برای تعرض مقابل استراتژیک در خطوط کلی باتمام خواهد رساند و بمرحله تعرض مقابل و بیرون راندن ژاپن از کشور قدم خواهد گذاشت. باید بار دیگر خاطر نشان ساخت که انتقال چین از وضع فروتر بوضع برتر و همچنین تهیه تدارک برای گذار به تعرض مقابل مستلزم رشد نیروهای خود چین، افزایش مشکلات ژاپن و توسعه کمک بین‌المللی به چین است؛ در اثر اتفاق عمل این عوامل، برتری چین تأمین می‌گردد و پروسه آمادگی وی برای گذار بتعراض مقابل پایان می‌یابد.

— در اثر ناموزونی رشد سیاسی و اقتصادی چین تعرض مقابل استراتژیک در مرحله سوم ابتدا بطور یکنواخت و هماهنگ در تمام کشور

جریان نخواهد یافت، بلکه در هر منطقه متفاوت خواهد بود؛ در اینجا اوچ میگیرد و در آنجا فرو مینشیند. در طول این مرحله دشمن از هیچگونه تلاش تفرقه افکنانهای برای بهم زدن جبهه متعدد چین فروگذار نخواهد کرد، از اینرو وظیفه برای تأمین وحدت داخلی چین پیش از پیش اهمیت پیدا خواهد کرد؛ بهبیچوجه نباید اجازه داد که اختلافات داخلی تعرض متقابل استراتژیک ما را در نیمه راه متوقف سازد. در این مرحله اوضاع بینالمللی برای چین بسیار مساعد خواهد بود. چین وظیفه خواهد داشت که برای کسب آزادی کامل خود و ایجاد یک دولت مستقل و دموکراتیک از آن استفاده کند و ضمناً از این راه به نهضت ضد فاشیستی جهانی یاری رساند.

۴۵ - چین از فروتری به توازن و از توازن به برتری میگذرد، و ژاپن از برتری به توازن و از توازن به فروتری حرکت میکند؛ چین از دفاع به تعادل و از تعادل به تعرض متقابل وارد میشود و ژاپن از تعرض به تعکیم سرزمین‌های اشغالی و سپس به عقب‌نشینی روی میآورد. چنین است پروسه جنگ چین و ژاپن و سیر اجتناب ناپذیر آن.

۴۶ - از اینجا سوالات و نتیجه‌گیریهای زیرین مطرح میشوند: آیا چین با نقياد در خواهد آمد؟ جواب: خیر، چین با نقياد در نخواهد آمد، پیروزی نهائی از آن چین خواهد بود. آیا چین میتواند بزوی پیروز شود؟ جواب: خیر، چین بزوی پیروز نخواهد شد، و این جنگ باید جنگی طولانی باشد. آیا این نتیجه‌گیریها درست است؟ بنظر من درست است.

۴۷ - طرفداران تئوری انقیاد ملی و هواداران تئوری سازش وقتی استدلال ما را بشنوند، بار دیگر قدم بصحنه خواهند گذاشت و خواهند گفت که برای انتقال از فروتری به توازن، قدرت نظامی و اقتصادی چین باید پاندازه ژاپن شود، و برای گذار از توازن به برتری باید قدرت نظامی و

اقتصادی چین ییش از ژاپن گردد ؛ ولی چنین امری غیر ممکن است و لذا نتیجه گیریهای فوق درست نیست .

۴۸ - این همان باصطلاح تئوری ایستکه میگوید "اسلحه تعیین کننده مرنوشت همه چیزاست" (۱۱) ، بعبارت دیگر ، این برخوردی مکانیکی نسبت بمسئله جنگ و همچنین نظری است ذهنی و یکجانبه . نظر ما درست عکس اینست . ما علاوه بر سلاح انسان را نیز در نظر میگیریم . سلاح در جنگ البته عامل مهمی است ولی عامل تعیین کننده نیست ؟ عامل تعیین کننده انسان است نه شیئی . تناسب نیروها تنها تناسب قدرت نظامی و اقتصادی نیست بلکه تناسب قدرت انسانی و معنوی نیز میباشد . اداره قدرت نظامی و اقتصادی نیازمند انسان است . اگر اکثریت قاطع مردم چین ، ژاپن و خلقهای جهان از جنگ مقاومت ضد ژاپنی جانبداری کنند ، آیا باز نمیتوان آن قدرت نظامی و اقتصادی را که در ژاپن مشتی افراد با جبر و زور غصب کرده‌اند ، تفوق نام نهاد ؟ اگر جواب این سوال منفی باشد ، آیا نمیتوان گفت که چین با وجود قدرت نظامی و اقتصادی نسبتاً ضعیف ، تفوق دارد ؟ شکی نیست تنها در صورتیکه چین در جنگ مقاومت پایداری کند و جیشه متحد را حفظ نماید ، بر قدرت نظامی و اقتصادیش تدریجاً افزوده خواهد شد . اما قدرت نظامی و اقتصادی دشمن ما که در اثر جنگ طولانی و تناقضات داخلی و خارجی تضعیف میشود ، مسلماً در جهت معکوس تحول خواهد یافت . در چنین وضعی آیا دلیلی هست که چین نتواند تفوق یابد ؟ این هنوز تمام مطلب نیست . اگر اکنون ما نمیتوانیم بطور وسیع و علنی قدرت نظامی و اقتصادی دولتهای دیگر را بعنوان قدرت خود حساب کنیم ، آیا دلیلی هست که در آینده هم نتوانیم ؟ اگر تنها چین دشمن ژاپن نباشد ، اگر در آینده یک یا چند دولت دیگر نیز بخش مهمی از قدرت نظامی

و اقتصادی خود را برای دفاع یا تعریض علناً علیه ژاپن بکار اندازند و بکمک ما بستابند، آیا تفوق ما باز هم بیشتر نخواهد شد؟ ژاپن کشور کوچکی است و جنگی را که دنبال میکند، ارجاعی و وحشیانه است، افراد ژاپن در عرصه بین‌المللی روز بروز بیشتر می‌شود؛ چین کشوریست بزرگ و جنگی را که تعقیب میکند، متوفی و عادلانه است، و روز بروز از کمک بین‌المللی بیشتر برخوردار میگردد. آیا دلیلی هست که تکامل طولانی این عوامل نتواند برتری دشمن و فروتیری ما را بطور قطع دگرگون سازد؟

۴۹ — ولی طرفداران تئوری پیروزی سریع درک نمیکنند که جنگ مسابقه نیروهاست؛ تا وقتیکه تحول معینی در تناسب قوای طرفین رخنداده است، خواستشان برای آغاز عملیات تعیین کننده استراتژیک و تسريع در آزادی کشور هم بی‌اساس است. هر جا که آنها نظر خود را بعمل درآورند، قطعاً با سر بزمیں خواهند خورد. و یا اینکه آنها فقط برای شهوت کلام سخن‌پردازی میکنند و بهیچوجه خیال ندارند نظرات خودشانرا واقعاً بعمل در آورند. ولی بالاخره آقای حقیقت سربلند خواهد کرد و سطل آب سردی روی سر این پرگویان خواهد ریخت و نشان خواهد داد که آنها فقط جمله‌پردازانی هستند که خواب گنج بی‌رنج را می‌بینند و نکاشته قصد دروکردن دارند. اینگونه سخن‌پردازیها در گذشته هم وجود داشته و اکنون نیز وجود دارد، ولی چندان زیاد نیست؛ وقتیکه جنگ بمرحله تعادل استراتژیک و مسیس بمرحله تعرض متقابل وارد گردد، معکن است که این سخن‌پردازیها بیشتر شود. مسیداً در عین حال اگر تلفات چین در مرحله اول نسبتاً زیاد باشد و مرحله دوم نیز خیلی بطول انجامد، تئوری انقیاد ملی و تئوری سازش مشتری زیاد پیدا خواهد کرد. از این‌رو لوله آتش ما باید بطور عمله علیه تئوری انقیاد ملی و تئوری سازش و تنها بعد از آن علیه پرگوئیهای بیهوده

در پاره پیروزی سریع متوجه گردد.

۰ - پس در این باره که جنگ ما طولانی خواهد بود، شکی نیست؟ ولی هیچکس نمیتواند پیش گوئی کند که این جنگ چند سال و چند ماه دوام خواهد یافت زیرا که این امر کاملاً مربوط بدرجه تغییر تناسب قوا بین ما و دشمن است. کسانیکه میخواهند مدت جنگ کوتاه شود، فقط از یک راه میتوانند باین نتیجه برسند؛ مجاهدت برای افزایش نیروی خود و تقلیل نیروی دشمن. به بیان مشخص‌تر، یگانه راه ایست که تمام کوشش خود را بکار ببرند تا در نبردها پیروزی بیشتری بدست آورند و قوای دشمن را تحلیل ببرند، جنگ پارتبیزانی را گسترش دهند و بدینوسیله اراضی اشغالی دشمن را بعد اقل ممکن برسانند، جیبهه متحده را تعکیم و توسعه بخشنند و تمام نیروهای کشور را متحده سازند، ارتش‌های نوینی بسازند و صنایع جنگی جدید را توسعه دهند، به پیشرفت‌های سیاسی، اقتصادی و فرهنگی سرعت بخشنند، کلیه قشرهای مردم را - اعم از کارگر، دهقان، صاحب صنایع و بازرگان و روشنفکر - بسیع کنند، ارتش دشمن را متلاشی سازند و سربازان دشمن را بطرف خود جلب نمایند، تبلیغات خارجی را بمنظور تأمین کمک بین‌المللی ادامه دهند، و پشتیبانی خلق ژاپن و تمام ملت‌های مستبدده را بدست آورند. تنها از این راه است که میتوان مدت جنگ را کوتاه نمود؛ هیچ راه سریع سحرآمیزی موجود نیست.

جنگ درآمیخته

۱ - بجرأت میتوان ادعا کرد که جنگ طولانی مقاومت ضد ژاپنی بعنوان یک صفحه زرین و استثنائی در تاریخ جنگهای بشریت ثبت خواهد

شد. یکی از ویژگیهای این جنگ در آمیختگی آنست که از عوامل متضادی چون وحشیگری ژاپن و کمبود نیروی نظامی او از یکطرف و خصلت مترقبی چین و وسعت اراضی آن از طرف دیگر ناشی میشود. تاریخ با جنگهایی که درآمیختگی در آنها وجود داشته، آشنائی دارد، و جنگ سه ساله داخلی روسیه پس از انقلاب اکتبر یکی از این موارد است. ولی ویژگی این نوع جنگ در چین، دوام و وسعت استثنائی آنست که تمام رکوردهای تاریخ را خواهد شکست. این نوع درآمیختگی تحت علائم زیرین تظاهر میکند.

۱) — خطوط داخلی و خطوط خارجی — جنگ مقاومت ضد ژاپنی در مجموع خود در خطوط داخلی جریان میباید؛ ولی اگر رابطه میان قوای منظم و واحدهای پارتیزانی مورد توجه قرار گیرد، قوای منظم در خطوط داخلی عمل میکند و واحدهای پارتیزانی در خطوط خارجی. در اینجا منظره جالبی بوجود میاید: دشمن در داخل یک گازانبر قرار میگیرد. درباره ارتباط بین مناطق مختلف پارتیزانی نیز این امر صدق میکند. هر منطقه پارتیزانی از دیدگاه خودش در خطوط داخلی قرار دارد، در صورتیکه مناطق دیگر نسبت بآن در خطوط خارجی واقعند که معمولاً یک سلسله جبهه‌های جنگ را بوجود میآورند و دشمن را در درون گازانبر خود میگیرند. در مرحله اول جنگ، ارتش منظم که از لحاظ استراتژیک در خطوط داخلی مشغول عملیات است، عقب‌نشینی میکند، در حالیکه واحدهای پارتیزانی که از نظر استراتژیک در خطوط خارجی عمل میکنند، در عرصه‌های پهناور با گامهای بلند به پشت جبهه دشمن پیش میروند. این پیشروی در مرحله دوم با شدت بیشتری ادامه می‌یابد، و بدین ترتیب ترکیب فوق العاده بدیعی از عقب‌نشینی و پیشروی بوجود میاید.

۲) — وجود پشت جبهه و فقدان پشت جبهه — ارتش منظم که خطوط

جبهه خود را تا سرحدات خارجی اراضی اشغالی دشمن امتداد میدهد ، با تکیه به پشت جبهه عمومی کشور عمل میکند ، در صورتیکه واحدهای پارتیزانی که خطوط جبهه خود را در پشت سر دشمن گسترش میدهند ، از این پشت جبهه عمومی جدا هستند . معذلک در هر منطقه پارتیزانی یک پشت جبهه اختصاصی کوچک وجود دارد که پارتیزانها با اتکاء بآن خطوط جبهه های متحرک خود را ایجاد میکنند . درباره واحدهای پارتیزانی که از هر منطقه پارتیزانی برای عملیات موقت به پشت جبهه دشمن در همان منطقه اعزام میشوند ، وضع غیر از این است ؟ آنها نه پشت جبهه دارند و نه خط جبهه . در کشوریکه دارای سرزمین پهناور ، مردم متفرق ، حزب سیاسی پیش‌آهنگ و ارتتش پیش‌آهنگ است ، "عملیات نظامی بدون پشت جبهه " یکی از خصوصیات جنگ انقلابی دوران نوین است . از چنین عملیاتی نباید واهمه داشت ، آنها بسیار سودمندند ؛ شک و تردید در اینجا بی‌مورد است ، آنها را باید اشاعه داد .

۴ - محاصره و محاصره متقابل - اگر جنگ را در مجموع خود درنظر بگیریم ، بدون تردید ما از نظر استراتژیک در محاصره دشمن هستیم ، زیرا که دشمن در تعرض استراتژیک است و در خطوط خارجی عمل میکند ، در صورتیکه ما در دفاع استراتژیک هستیم و در خطوط داخلی عمل میکنیم . این اولین شکل محاصره ما از طرف دشمن است . ولی چون ما علیه آن ستونهای دشمن که از خطوط خارجی استراتژیک و جهات مختلف بطرف ما پیش می‌آیند ، با نیروی متفوق خود اصل اجرای عملیات اپراتیو و تاکتیکی در خطوط خارجی را بکار می‌بریم ، میتوانیم یک یا چند ستون از این نیروهای دشمن را بعلقه محاصره در اوریم . این اولین شکل محاصره متقابل از طرف ماست . ممکن است اگر مناطق پایگاهی جنگ پارتیزانی را که در پشت جبهه دشمن قرار دارند ،

در نظر بگیریم، هر یک از این مناطق مجزا نظیر منطقه کوهستانی اوتاوی از چهار طرف با مثل منطقه شمال خوبی شان سی از سه طرف در محاصره دشمن قرار میگیرد. این دوین شکل محاصره ما از طرف دشمن است. معدله اگر تمام مناطق پایگاهی پارتیزانی در ارتباط با یکدیگر و در ارتباط با موضع ارتش منظم مورد توجه قرار گیرند، ملاحظه میشود که تعداد زیادی از واحدهای دشمن بوسیله ما محاصره گردیده‌اند. مثلاً در استان شان سی، ما راه آهن داتون - پوجو را از سه طرف (شرق، غرب و نقطه انتهای جنوبی) و شهر تای یوان را از چهار طرف محاصره کردیم؛ در استانهای حه به، شان دون وغیره از این قبیل محاصره‌ها فراوان دیده میشود. این دوین شکل محاصره متقابل از طرف ماست. بدین ترتیب دو شکل محاصره ما توسط دشمن و دو شکل محاصره دشمن توسط ما موجودند که قدری شبیه بازی "وی چی" میباشند. عملیات اپراتیو و تاکتیکی که طرفین علیه یکدیگر انجام میدهند، نظیر کشن مسخره‌های یکدیگر است، در حالیکه ایجاد نقاط استحکامی از طرف دشمن (نظیر شهر تای یوان) و مناطق پایگاهی پارتیزانی از طرف ما (نظیر کوهستان او تای) مانند حرکت برای اشغال "خانه‌ها" میباشد. اگر بازی "وی چی" را در مقیاس جهانی در نظر بگیریم، یک شکل سوم محاصره متقابل بین ما و دشمن نیز مشاهده میشود، یعنی رابطه بین جبهه تعاظز و جبهه صلح. دشمن بوسیله جبهه اول چین، شوروی، فرانسه، چکوسلواکی و کشورهای دیگر را محاصره میکند و ما بوسیله جبهه دوم آلمان، ژاپن و ایتالیا را متقابلاً محاصره میکنیم. لیکن محاصره ما شبیه دست بودا پنج رشته کوهی را تشکیل خواهد داد که سراسر کوهان را دربر میگیرد و این سون او کنهای مدرن، یعنی متاجوزین فاشیست را چنان در زیر این کوه‌ها مدفون خواهد نمود که دیگر نتوانند برخیزند (۱۲).

اگر ما بتوانیم در عرصه بین‌المللی یک جیشه ضد ژاپنی در منطقه اقیانوس آرام بوجود آوریم که در آن چین بعنوان یک واحد استراتژیک شرکت نماید و اتحاد شوروی و احتمالاً دولتهایی که ممکن است در آن شرکت نمایند نیز واحدهای استراتژیک دیگری را تشکیل دهند و نهضت توده‌ای ژاپن نیز یکی از واحدهای استراتژیک آن باشد، دام بزرگی گسترده خواهد شد که سون او کنهای فاشیست نخواهد توانست از آن رهائی پابند و آنوقت است که روز نابودی دشمن ما فرا میرسد. در واقع روزیکه بطور کلی این دام بزرگ گسترده شود، روز انهدام کامل امپریالیسم ژاپن خواهد بود. این بهبودجه مزاح نیست بلکه گوایش ناگزیر جنگ است.

— مناطق بزرگ و مناطق کوچک — امکان این هست که دشمن بخش بزرگی از سرزمینهای چین واقع در جنوب دیوار بزرگ را اشغال نماید و فقط بخش کوچکی از آن دست نخورده بماند. این یکطرف قضیه است. لیکن دشمن در این بخش اشغالی بزرگ غیر از سه استان شمال شرقی عملاً میتواند فقط شهرهای بزرگ، خطوط ارتباطی عمده و بعضی از دشتها را اشغال نماید — که اهمیت درجه اول دارند، منتها از لحاظ وسعت و جمعیت معکن است بخش کوچکی از سرزمینهای اشغالی را تشکیل دهند، در صورتیکه بخش بزرگتر را مناطق پارتیزانی که در همه جا گسترش خواهند یافت، در بر میگیرد. این طرف دیگر قضیه است. حال اگر توجه خود را فقط به نواحی واقع در جنوب دیوار بزرگ محدود نکنیم بلکه منطقه مغولستان، سین‌جیان، چینگ‌های و تبت را نیز بحساب آوریم، آنوقت مساحت سرزمینهای اشغال نشده چین باز هم بخش بزرگتر و اراضی اشغال شده بانضمام سه استان شمال شرقی فقط بخش کوچکتر را تشکیل میدهند. و این باز یکطرف دیگر قضیه است. نواحی دست نخورده البته اهمیت دارند و ما باید تمام

مساعی خود را بکار بریم تا این نواحی نه تنها در زمینه‌های سیاسی، نظامی و اقتصادی بلکه در زمینه فرهنگی نیز رشد کنند. دشمن مراکز سابق فرهنگی ما را بنواحی عقب‌مانده فرهنگی تبدیل نموده است و ما بتویه خود باید مناطق عقب‌مانده فرهنگی سابق را بمراکز فرهنگی مبدل سازیم. در عین حال رشد مناطق وسیع پارتیزانی که در پشت جبهه دشمن قرار دارند، نیز دارای اهمیت فراوان است و ما باید به تمام زمینه‌های کار منجمله کار فرهنگی در این مناطق توجه کنیم. رویه‌مرفته میتوان گفت که بخش بزرگی از خاک چین یعنی مناطق پهناور روستائی به نواحی پیش‌افتاده و درخشنده بدل خواهد گشت، و بخش کوچکی از خاک چین یعنی سرزمینهای اشغالی دشمن، بخصوص شهرهای بزرگ، موقتاً بصورت نواحی عقب‌مانده‌ای در خواهد آمد که در ظلمت فرو رفته است.

۶۶ — پدین ترتیب میتوان مشاهده کرد که این جنگ طولانی و پردامنه مقاومت ضد ژاپنی، جنگ درآمیخته‌ای در زمینه‌های نظامی، سیاسی، اقتصادی و فرهنگی خواهد بود. این جنگ در تاریخ جنگها منظره شگفت‌انگیزی را ترسیم میکند، یک اقدام قهرمانانه ملت چین و شاهکار با شکوهی بشما می‌آید که جهان را بلهزه در می‌آورد. این جنگ نه تنها بر چین، ژاپن اثر مینهاد و ترقی آندو را بشدت تسريع میکند، بلکه بر تمام جهان نیز تأثیر میگذارد و به ترقی تمام ملل و بخصوص ملت‌های مستعده‌ای چون هند کمل خواهد نمود. تمام مردم چین باید آگاهانه در این جنگ درآمیخته شرکت کنند، زیرا این شکل جنگی است که ملت چین بدانوسیله خود را آزاد میسازد، شکل ویژه‌ایست از جنگ آزادیبخش در یادکشور بزرگ نیمه مستعمره که در سالهای ۳۰ و ۴۰ قرن ییتم جریان می‌یابد.

جنگ در راه صلح جاودان

۷ - طولانی بودن جنگ مقاومت خد ژاپنی چین از مبارزه برای صلح جاودان در چین و جهان تفکیک ناپذیر است. تاریخ هنوز دورها ایرا که در آن جنگ مثل امروز به صلح جاودان نزدیک شود، بخود ندیده است. زندگی چندین هزار ساله بشریت با پیدایش طبقات همواره مملو از جنگ بوده است؛ هر ملتی جنگهای بیشماری بخود دیده است، و این جنگها با درون یک ملت و یا میان ملتهای مختلف صورت گرفته است. در عصر امپریالیستی جامعه سرمایه‌داری، جنگها بویژه وسیع و سخت شده‌اند. اولین جنگ بزرگ امپریالیستی در بیست سال پیش، اولین جنگ تاریخ در نوع خود بود ولی آخرین جنگ نبود. فقط جنگی که اینک آغاز گردیده، به آخرین جنگ یعنی به صلح جاودان بشریت نزدیک می‌شود. هم اکنون یک سوم جمعیت جهان وارد جنگ گردیده است. بینید! ایتالیا و سپس ژاپن؛ جبهه و سپس اسپانیا و بعد چین. جمعیت کشورهایی که در حال جنگ‌اند، در حدود شصصد میلیون نفر و یا قریب یک سوم جمعیت جهان را تشکیل میدهد. ویژگی این جنگ توالی و نزدیک آن بصلح جاودان است. چرا می‌گوئیم که این جنگ متواالی است؟ جنگ ایتالیا و جبهه، جنگ ایتالیا و اسپانیا را بدنبال داشت که آلمان نیز در آن شرکت نمود؛ متعاقب آن جنگ ژاپن علیه چین شروع شد. حالا نویت کیست؟ بدون تردید هیتلر جنگ را علیه دولتهای بزرگ برپا خواهد کرد. «فاشیسم یعنی جنگ» (۱۳) این کاملاً حقیقت دارد. در تکامل جنگ کنونی به جنگ جهانی هیچ وقفه‌ای وجود نخواهد داشت و بشریت از فاجعه جنگ در آمان نخواهد ماند. پس بچه دلیل است که ما می‌گوئیم این جنگ

به صلح جاودان نزدیک میشود؟ این جنگ بر اساس تکامل بحران عمومی سرمایه‌داری جهانی در گرفته است که با جنگ جهانی اول آغاز گردید؛ این بحران عمومی کشورهای سرمایه‌داری را به جنگ تازه‌ای وادار میکند و در درجه اول کشورهای فاشیستی را به ماجراهای نوین جنگی میکشاند. از هم اکنون میتوانیم پیش‌بینی کنیم که این جنگ سرمایه‌داری را نجات نخواهد داد بلکه برعکس آنرا بسوی اضطرال خواهد کشاند. این جنگ پردازنه‌تر و سختتر از جنگ بیست سال پیش خواهد بود و تمام ملتها را بناچار دربر خواهد گرفت؛ جنگ مدت مديدة طول خواهد کشید و بشریت دچار مصیبتی عظیم خواهد شد. معدله در اثر وجود اتحاد شوروی و در اثر ارتقاء آگاهی خلقهای جهان در جریان این جنگ قطعاً جنگهای کبیر انقلابی بوقوع خواهند پیوست؛ این جنگها علیه جنگهای ضد انقلابی متوجه خواهند بود و به جنگ کنونی خصلت "جنگ در راه صلح جاودان" را خواهند بخشید. حتی اگر بعداً دوران جنگ نوینی فرا رسد، صلح جاودانی در جهان خیلی دور نخواهد بود. وقتیکه بشریت سرمایه‌داری را نابود ساخت، خود به عصر صلح جاودان قدم خواهد گذاشت و دیگر نیازی به جنگ نخواهد داشت، دیگر احتیاجی به ارتش، کشتی‌های جنگی، هواپیماهای نظامی و گازهای سمی نخواهد بود. و آنوقت است که بشریت برای همیشه روی جنگ را بخود نخواهد دید. جنگهای انقلابی ایکه هم اکنون آغاز گردیده‌اند، بخشی از همین جنگ بخاطر صلح جاودانند. جنگ بین دو کشور چین و ژاپن که مجموعاً پیش از ۱۰۰ میلیون نفر جمعیت دارند، در این جنگ برای صلح جاودان نقش مهمی خواهد داشت؛ ملت چین در جریان این جنگ آزادی خود را بدست خواهد آورد. چین نوین و آزاد آپنده از جهان نوین و آزاد آپنده جداناً پذیراست. از اینجهت است که جنگ مقاومت خد

ژاپنی ما خصلت جنگ در راه صلح جاودان را بخود خواهد گرفت.

۵۸ - تاریخ نشان میدهد که جنگها بدو نوع تقسیم میشوند: جنگهای عادلانه و جنگهای غیرعادلانه. تمام جنگهای متفرقی عادلانه‌اند و تمام جنگهای مانع ترقی غیرعادلانه هستند. ما کمونیستها با تمام جنگهای غیرعادلانه که مانع ترقی‌اند، مخالفیم، ولی با جنگهای متفرقی و عادلانه مخالف نیستیم. ما کمونیستها نه تنها با جنگهای عادلانه مخالفتی نداریم، بلکه در آنها فعالانه هم شرکت می‌جوئیم. جنگ اول جهانی نمونه‌ای از یک جنگ غیرعادلانه بود که در آن دو طرف بخاطر منافع امپریالیستی خود نبرد میکردند و بهمین جهت بود که تمام کمونیستهای جهان بطور قاطع با این جنگ مخالفت میورزیدند. راه مبارزه با اینگونه جنگها چنین است: قبل از آغاز جنگ باید با تمام قوا از شروع آن جلوگیری کرد، لیکن وقتیکه جنگ در گرفت، باید حتی‌امکان با جنگ علیه جنگ مبارزه کرد، با جنگ عادلانه علیه جنگ غیرعادلانه بروخاست. جنگ ژاپن جنگی است غیرعادلانه و مانع ترقی، مردم تمام جهان، از جمله خلق ژاپن باید علیه این جنگ مبارزه کنند و هم اکنون نیز مبارزه میکنند. در کشور ما از مردم گرفته تا دولت، از حزب کمونیست گرفته تا گومیندان همکی در جنگ ملی انقلابی علیه تجاوز پرچم عدل را برافراشته‌اند. جنگ ما جنگی است مقدس، عادلانه و متفرقی، و هدف آن صلح است - نه تنها صلح برای یک کشور، بلکه صلح برای تمام کشورهای جهان؛ نه تنها صلح موقت، بلکه صلح جاودان. برای نیل باین هدف باید مبارزه مرگ و زندگی کرد، بقیوں هر نوع فداکاری آمده بود و تا آخر پایداری نمود؛ هرگز نباید مبارزه را قبل از حصول هدف متوقف ساخت. تلفات ممکن است که زیاد باشند، و جنگ نیز ممکن است که طولانی گردد، لیکن در برابر چشم ما

تصویر جهانی نوین که در آن صلح جاودان و روشنائی ابدی حکمفرماست، آشکارا ترسیم شده است. آنچه که ما را در تعقیب این جنگ استوار میدارد درست ایمان ماست با اینکه تلاش‌های ما چنی نوین و جهانی نوین با صلح جاودان و روشنائی ابدی را بشرط خواهد رساند. فاشیستها و امپریالیستها قصد دارند که جنگها را ابدی سازند، ولی ما میخواهیم بجنگها در آینده‌ای که خیلی دور نیست، پایان بخشیم. برای اینکار باید اکثریت عظیم بشریت تمام کوشش‌های خود را بکار برد. اگر خلق چهار صد و پنجاه میلیونی چن که یک چهارم جمعیت جهان را تشکیل میدهد، در اثر مجاھدات مشترک خود امپریالیسم را از پا درآورد و چنی نوین بنا نهاد که در آن آزادی و برابری حکمفرمانی کند، بدون تردید سهم بسیار عظیمی در راه مبارزه برای صلح جاودان مراسر جهان ایفا خواهد کرد. این امیدی عیث نیست، زیرا جهان در میر تکامل اجتماعی - اقتصادی خود دیگر باین نقطه نزدیک شده است و تنها با مساعی اکثریت بشریت بطور قطع در ظرف چند ده سال آینده میتواند باین هدف برسد.

نقش دینامیک انسان در جنگ

۵۹ - در بالا توضیح دادیم که چرا جنگ طولانی خواهد بود و بعده دلیل پیروزی نهائی به چن تعلق خواهد داشت. تاکنون بطور کلی صحبت از این بود که موضوع بحث ما "چه هست" و "چه نیست". حال باین مسئله میپردازیم که "چه باید کرد" و "چه نباید کرد". چگونه باید یک جنگ طولانی را دنبال کرد؟ و چگونه میتوان پیروزی نهائی را بدست آورد؟ اینها سوالاتی هستند که ما میکوشیم ذیلاً بآنها

پاسخ دهیم . بدین منظور باید مسائل زیرین را بترتیب روشن سازیم : نقش دینامیک انسان در جنگ ، جنگ و سیاست ، پسیج سیاسی در جنگ مقاومت ، هدف جنگ ، عملیات تعرضی در جریان جنگ دفاعی ، عملیات زودفرجام در جریان جنگ طولانی ، عملیات خطوط خارجی در جریان عملیات خطوط داخلی ، ابتکار عمل ، نوش و نقشه کشی ، جنگ متعدد ، جنگ پارتیزانی ، جنگ موضعی ، جنگ نابود کننده ، جنگ فرماینده ، امکانات استفاده از اشتباہات دشمن ، مسئله نبردهای تعیین کننده در جنگ مقاومت ضد ژاپنی ، ارتش و خلق بمعاینه پایه و اساس پیروزی . اینک از مسئله نقش دینامیک انسان شروع میکنیم .

۶۰ - وقتیکه ما میگوئیم با برخورد ذهنی نسبت بمسائل مخالفیم ، منظورمان اینستکه با نظراتی که متکی بر واقعیات عینی نیستند و با آنها انطباق ندارند مخالفیم ، زیرا اینگونه نظرات محصول تصورات و یا استدلالات نادرستند و اگر طبق آنها عمل شود ، مسلماً نتیجه‌ای جز شکست عاید نخواهد شد . ولی هر نوع فعالیتی باید بوسیله انسانها انجام یابد ؛ بدون عمل انسانها جنگ طولانی و پیروزی نهائی وجود نخواهد داشت . انسانها برای اینکه فعالیتشان مؤثر واقع شود ، باید قبل از انجام هر گونه عملی طبق واقعیت عینی افکار ، اصول و نظرات خود را ترتیب دهند ، برنامه ، رهنمود ، سیاست ، استراتژی و تاکتیک خود را تنظیم کنند . افکار وغیره پدیده‌های ذهن هستند ، در حالیکه اعمال و یا فعالیتها بیان ذهن در عین میباشند ؟ ولی هر دوی آنها نمودار نقش دینامیک خاص انسان‌اند . این نوع نقش دینامیک را ما "نقش دینامیک و آگه انسان" مینامیم که صفت معیزه بشر از موجودات دیگر است . تمام افکاری که مبنی بر واقعیات عینی هستند و با آن انطباق دارند ، افکار درستند . همچنین هر عمل و یا

فعالیتی کہ متکی بافکار درست است، عمل و فعالیت صحیح میباشد، اینگونہ افکار و فعالیت، و اینگونہ نقش دینامیک و آگہ را باید شکوفا ساخت، هدف جنگ مقاومت ضد ژاہنی طرد امپریالیستها و تبدیل چین کہن به چین نوین است، برای نیل بچین هدف باید همه مردم چین را بسیج نمود و به ایفاء نقش دینامیک و آگه آنها در مقاومت علیه ژاہن بطور وسیع میدان داد، اگر ما دست روی دست بگذاریم، هیچ چیزی جز انقیاد نصیب مان نخواهد شد؛ و آنوقت نہ جنگ طولانی وجود خواهد داشت و نہ پیروزی نهائی.

۶۱ — نقش دینامیک و آگه صفت بشری است، انسانها این ویژگی را در جنگ بطور بارز نشان میدهند، البته پیروزی یا شکست جنگ وابسته به شرایط نظامی، سیاسی، اقتصادی، جغرافیائی طرفین و همچین وابسته به خصلت جنگ و کمک بینالمللی است، لیکن تنها تابع این شرایط نیست، این شرایط فقط امکان پیروزی یا شکست را فراهم میسازند، ولی بخودی خود تعین کننده فرجم جنگ نیستند، برای تعیین فرجم جنگ باید مساعی ذهنی یعنی هدایت کردن جنگ و پرداختن به جنگ را اضافه کرد — این همان نقش دینامیک و آگه انسان در جنگ است.

۶۲ — رهبران جنگ در تلاش برای کسب پیروزی نمیتوانند از چارچوب شرایط عینی پا فراتر نهند؛ ولی در چارچوب همین شرایط عینی است که آنها میتوانند و باید نقش دینامیک خود را برای نیل به پیروزی ایفا نمایند، در جنگ صحنه فعالیت فرماندهان باید بر روی امکانات عینی بنا شود، ولی آنها میتوانند بر روی همین صحنه حماسه‌های پرشکوهی را که معلو از رنگها و آهنجکها و هر از قدرت و عظمت‌اند، رهبری کنند، فرماندهان در جنگ مقاومت ضد ژاہنی باید با تکیه بر شرایط مادی و عینی معنی قدرت عظیم خود را نشان دهند و تمام نیروهای خود را طوری رهبری کنند که

بتوانند دشمن ملی را از پا در آورند ، اوضاع کنونی را که در آن کشور و جامعه ما زیر تجاوز و ستم رنج میبرند ، دگرگون سازند ، و چین نوینی بنا نهند که در آن آزادی و برابری حکومت باشد ؟ در اینجاست که توانائی ذهنی ما در هدایت جنگ میتواند و باید وارد عمل شود . ما موافق نیستیم که فرماندهان نظامی در جنگ مقاومت ضد ژاپنی از شرایط عینی جدا شوند و بصورت مرداران بی کله و قدر در آیند که بدون ملاحظه چپ و راست میکوبند ، بلکه ما باید آنها را طوری ترغیب کنیم که بصورت مرداران دلیل و بادراحت در آیند . آنها نه تنها باید شهامت غلبه بر دشمن را داشته باشند ، بلکه باید در عین حال بتوانند جنگ را از آغاز تا فرجام در تمام تحولات و فرماز و نشیپهایش هدایت نمایند . فرمانده نظامی که در اقیانوس بیکران جنگ شنا میکند ، نه فقط باید خود را از غرق شدن مصون بدارد بلکه باید قادر باشد با حرکات موزون و با اطمینان خود را بساحل پیروزی برساند . استراتژی و تاکتیک بمعاینه قوانین هدایت جنگ عبارتند از هنر شناوری در اقیانوس جنگ .

جنگ و سیاست

۶۳ - ”جنگ ادامه سیاست است“ ، در این مفهوم جنگ سیاست است ؛ جنگ خود عملی سیاسی است و از زمانهای قدیم هیچ جنگی نبوده است که فاقد خصلت سیاسی باشد . جنگ مقاومت ضد ژاپنی ، جنگی است انقلابی که تمام ملت را دربر میگیرد و پیروزی آن از هدف سیاسی جنگ - پیرون راندن امپریالیستهای ژاپن و ایجاد چینی نوین که در آن آزادی و برابری حکومت باشد - چدا نیست ؟ از رهنمود عمومی دایر بر

پایداری در جنگ مقاومت و حفظ جیشه متعدد جدا نیست؛ از بسیج تمام خلق جدا نیست؛ از اصول سیاسی نظریه وحدت افسران و سربازان، وحدت ارتش و خلق، ملاشی ساختن واحدهای دشمن وغیره جدا نیست؛ از اجرای صحیح سیاست جیشه متعدد، از بسیج کردن در جیشه فرهنگی، از کوشش و مجاہدت برای تأمین کمک بین‌المللی و جلب کمک خلق کشور دشمن جدا نیست. در یک کلام، حتی یک لحظه هم نمیتوان جنگ را از سیاست جدا دانست. در بین رزمندگان ضد ژاپنی هر گونه گرایشی که با تفکیک جنگ از سیاست و مطلق کردن جنگ به سیاست کم‌بها دهد، اشتباه‌آمیز است و باید اصلاح شود.

۶۴ - و اما جنگ دارای ویژگیهای خود است و در این مفهوم نمیتوان آنرا با سیاست بطور اعم همطرأز دانست. "جنگ ادامه سیاست با وسائل دیگر است" (۱۴). وقتی سیاست بمرحله معینی از رشد خود برسد که دیگر نتواند مثل گذشته پیش رود، جنگ در میگیرد تا موانع را از سر راه سیاست بروید. مثلاً وضع نیمه مستقل چین در راه رشد سیاست امپریالیستی ژاپن مانع ایجاد کرده است و از اینجهت ژاپن برای رفع این مانع به جنگ تجاوزکارانه متول شده است. حال بینیم وضع چین چگونه است؟ اکنون مدت‌هاست که یوغ امپریالیسم مانع در راه انقلاب بورژوا - دموکراتیک چین ایجاد کرده است و از این‌رو چندین بار بخاطر برطرف کردن این مانع جنگ آزادی‌بخش در گرفته. اکنون ژاپن برای اعمال ستم بر چین و مسدود ساختن کامل راه رشد انقلاب چین به جنگ توسل جسته است، لذا چین مجبور گردیده در مقابل ژاپن به جنگ مقاومت دست زند تا این مانع را با قاطعیت تمام از سر راه خود بروگیرد. وقتیکه مانع سرتقوع و هدف سیاسی تأمین گردد، جنگ نیز پایان می‌پذیرد. ولی تا زمانیکه مانع بکلی برطرف نشده،

جنگ برای نیل کامل بهدف باید ادامه باید . مثلاً هر کسیکه پکوشد قبل از انجام وظایف جنگ مقاومت خد ژاپنی با دشمن از در سازش در آید ، حکوم بشکست است ، زیرا حتی اگر باین یا آن دلیل سازشی هم صورت بگیرد ، جنگ خواه ناخواه باز دیگر در خواهد گرفت ، توده های وسیع مردم یقیناً تسليم نخواهند شد و تا زمانیکه هدف سیاسی جنگ تأمین نشود ، قطعاً به جنگ ادامه خواهند داد . از اینجهت میتوان گفت که سیاست جنگی است بدون خونریزی و جنگ سیاستی است توأم با خونریزی .

۶۰ - ویژگیهای خاص جنگ ، سبب آفرینش مجموعه ای از سازمانهای ویژه ، یک سری متدهای خاص و یک نوع پروسه مخصوص جنگ میشود . این سازمانها عبارتند از ارتش و تمام متعلقات آن . و این متدها عبارتند از استراتژی و تاکتیک که برای هدایت جنگ ضرورند . و این پروسه عبارتست از شکل مخصوص فعالیت اجتماعی که در آن هر یک از ارتشهای مתחاصم با استفاده از استراتژی و تاکتیک معینی که برای او مساعد و برای دشمن نامساعد باشد ، به حمله یا دفاع میپردازد . از اینجهت تجربه جنگ تجربه نوع خاصی است . تمام شرکت کنندگان در جنگ هنگامی میتوانند پیروزی را بدست آورند که عادات معمول را بدور افکنند و خود را بجنگ عادت دهند .

بسیج سیاسی برای جنگ مقاومت ضد ژاپنی

۶۶ - بدون بسیج سیاسی وسیع و عمیق تأمین پیروزی در یک چنین جنگ انقلابی و ملی با عظمت ممکن نیست . قبل از آغاز جنگ بسیج سیاسی برای مقاومت در برابر ژاپن انجام نگرفت و این عیب بزرگی بود که در نتیجه آن چنین یک قدم از دشمن عقب تر ماند . و حتی وقتی هم که جنگ

شروع شد، این بسیج سیاسی نیز وسیع نبود تا چه رسید باینکه عصیق باشد. اکثریت عظیم مردم را آتش توپخانه و بمباران هوائی دشمن از وقوع جنگ با خبر ساخت. البته این هم نوعی بسیج بود، ولی بسیجی بود که دشمن برای ما انجام داد، نه خود ما. آنهائی که در نواحی دور افتاده زندگی میکنند و صدای گلوله‌های توپ را نمیشنوند، هنوز در آرامش مطلق بسر میبرند. باید باین وضع خاتمه داد والا پیروزی در این جنگ مرگ و زندگی برای ما غیرممکن خواهد بود. ما بهمیچوجه نباید یک قدم دیگر از دشمن عقب بیافتیم، بلکه عکس باید برای غلبه بر دشمن از بسیج سیاسی بطور کامل استفاده کنیم. این اقدامی تعیین‌کننده است؛ این اقدام فی الواقع دارای اهمیت قدر اول است، حال آنکه عقب‌ماندگی ما از نظر تسليحات و با در زمینه‌های دیگر دارای اهمیت قدر دوم است. بسیج مردم ساده سراسر کشور دریایی پهناوری را ایجاد میکند که دشمن را در آن غرقه میسازد، شرایطی پدید می‌آورد که کمبودهای ما را در زمینه تسليحات و یا در زمینه‌های دیگر جبران مینماید و مقدمات غلبه بر تمام مشکلات جنگ را فراهم میگرداند. برای کسب پیروزی باید در جنگ مقاومت ایستادگی کنیم و جبهه متعدد را حفظ نمائیم، و پیگیرانه جنگ طولانی را به پیش رانیم. ولی هیچکدام از اینها بدون بسیج مردم ساده امکان‌پذیر نیست. در آرزوی پیروزی بودن، ولی از بسیج سیاسی غفلت کردن درست مثل آنست که کسی "آهنگ جنوب" کند ولی بطرف شمال براند؛ بدیهی است که در چنین صورتی پیروزی بدهست نخواهد آمد.

۶۷ — منظور از بسیج سیاسی چیست؟ بسیج سیاسی قبل از همه عبارت از اینستکه با افراد ارتش و مردم درباره هدف سیاسی جنگ گفتگو شود. باید بهر سرباز و بهر فرد چنی فهماند که چرا میجنگد و این جنگ با شخص

او چه ارتباطی دارد . هدف سیاسی جنگ مقاومت ضد ژاپنی عبارتست از "بیرون راندن امپریالیستهای ژاپن و ایجاد چینی نوین که در آن آزادی و برابری حکمفرما باشد" ؛ این هدف باید بتمام ارتش و همه مردم توضیح داده شود . تنها در اینصورت است که میتوان جنگ مقاومت ضد ژاپنی را باوج رسانید و صدها میلیون انسان را چون تنی واحد متعدد ساخت تا همه چیز خود را وقف امر جنگ نمایند . دوم اینکه توضیح هدف جنگ به تنهائی کافی نیست ، باید اقدامات و سیاستهایی را که برای تأمین این هدف معین شده‌اند ، توضیح داد ، بعبارت دیگر وجود یک برنامه سیاسی نیز ضرورت دارد . هم اکنون یک « برنامه ده ماده‌ای برای مقاومت در برابر ژاپن و بخاطر نجات میهن » و یک « برنامه برای مقاومت در برابر ژاپن و ساختمان کشور » تدوین گردیده است ؛ باید آنها را درین ارتش و خلق اشاعده داد و تمام ارتش و خلق را برای اجرای آنها بسیج کرد . بدون یک برنامه سیاسی روش و مشخص بسیج تمام ارتش و خلق برای ادامه پیگیر جنگ مقاومت ممکن نیست . سوم ، این بسیج را چگونه باید عملی ساخت ؟ از طریق توضیح شفاهی ، تراکت و اعلان ، روزنامه ، جزو و کتاب ، تئاتر و سینما ، استفاده از مدارس و سازمانهای توده‌ای و کادرها . اندک کاری که امروز در مناطق تحت سلطه گومیندان در این زمینه شده است ، فقط قطره‌ایست از یک دریا ، مضاف باینکه شیوه کار در این زمینه نیز مطابق ذوق مردم نیست و روح آن برای مردم ییگانه است . این وضع باید از اساس تغییر یابد . و بالاخره چهارم اینکه یک مرتبه بسیج کردن کافی نیست . بسیج سیاسی برای جنگ مقاومت ضد ژاپنی باید بطور دائم دنبال شود . البته منظور این نیست که ما برنامه سیاسی خود را بطور مکانیکی برای مردم نقل کنیم ، زیرا در آنصورت کسی بآن گوش نخواهد داد ؛ بسیج سیاسی برای

جنگ را باید با تکامل خود جنگ ، با زندگی سربازان و مردم ساده مربوط ساخت ، باید آنرا بیک جنبش دائمی تبدیل نمود . این کار فوق العاده مهم است که قبل از هر چیز تأمین پیروزی در جنگ بدان بستگی دارد .

هدف جنگ

۶۸ — در اینجا ما از هدف سیاسی جنگ صحبت نمیکنیم . هدف سیاسی جنگ مقاومت ضد ژاپنی همانطور که در بالا اشاره شد ، عبارتست از "پیروزی راندن امپریالیستهای ژاپن و ایجاد چینی نوین که در آن آزادی و برابری حکمفرما باشد" . در این بخش بهدف اساسی جنگ بعنوان سیاست توأم با خونریزی ، جنگ بعنوان انهدام مستقابل دو ارتش متخاصم اشاره خواهد شد . هدف جنگ بجز "حفظ نیروهای خودی و نابودی نیروهای دشمن" چیز دیگری نیست (نابودی دشمن بعنوان نابودی فیزیکی یکایک آنها نیست بلکه بمعنای خلع سلاح آنها یا "سلب قدرت مقاومت از آنها است") . در جنگهای باستانی از نیزه و سپر استفاده میکردند ؛ نیزه برای حمله و نابودی دشمن ، و سپر برای دفاع و حفظ خود . تمام سلاح‌ها تا با مرور نتیجه تکامل نیزه و سپرند . بعبافکن ، مسلسل ، توپخانه بلند و گلزارهای سمنی همه ادامه و تکامل نیزه‌اند ، در حالیکه پناهگاههای ضد هوایی ، کلاه خود ، استحکامات پتوانی ، ماسک ضد گاز دنباله و تکامل سپرند . تانک سلاح نوع جدیدی است که از ترکیب عمل نیزه و سپر بدست آمده است . برای نابودی نیروهای دشمن حمله وسیله عمله است ، ولی دفاع را هم نباید حذف کرد . هدف مستقیم حمله نابودی نیروهای دشمن است ، اما در عین حال حفظ نیروهای خودی را نیز دربر دارد ، زیرا اگر تو دشمن را

نابود نکنی ، دشمن ترا نابود خواهد کرد . هدف مستقیم دفاع حفظ نیروهای خودی است ، ولی در عین حال نیز یک وسیله کمکی برای حمله با تدارک انتقال از دفاع به حمله است . عقب‌نشینی از مقوله دفاع و ادامه آن میباشد ، در حالیکه تعاقب ادامه حمله است . باید خاطر نشان ساخت که از میان هدفهای جنگ نابودی نیروهای دشمن هدف عمله و حفظ نیروهای خودی هدف ثانوی است ، زیرا که تنها با نابودی جمعی نیروهای دشمن است که میتوان نیروهای خودی را بطور مؤثر حفظ کرد . از اینرو حمله بعنوان وسیله عمله‌ای برای نابودی نیروهای دشمن نقش عمله را بازی میکند ، در حالیکه دفاع بعنوان یک وسیله کمکی برای نابودی نیروهای دشمن و وسیله‌ای جهت حفظ نیروهای خودی دارای نقش درجه دوم است . هر چند که در پراتیک جنگ ، در بسیاری از موقع دفاع و در موقع دیگر حمله وسیله عمله است ، اگر جنگ را در مجموع آن درنظر بگیریم ، حمله همچنان عمله باقی میماند .

۶۹ — تشویق به جانبازی قهرمانانه در جنگ را چگونه باید توجیه کرد ؟ آیا این امر با مقتضیات "حفظ نیروهای خودی" تضاد ندارد ؟ خیر ، چنین تضادی موجود نیست . جانبازی و حفظ نیروهای خودی در عین اینکه ضد یکدیگرند ، وحدت نیز تشکیل میدهند . جنگ سیاست توأم با خونریزی است که باید بهای آنرا پرداخت — بهائی که گاهی نیز خیلی گران تمام میشود . فدا کردن قسمی و موقتی نیروها (عدم محافظت) بمنظور حفظ عمومی و دائمی است . وقتیکه میگوئیم حمله بمعابه یک وسیله اصولا برای نابودی دشمن است و در عین حال نقش حفظ نیروهای خودی را نیز انجام میدهد ، درست بهمین نکته اتفاق میکنیم . و همچنین این مطلب نیز که دفاع باید فقط دفاع محض باشد بلکه باید حمله را هم دربر بگیرد ، برهمین

اساس استوار است.

۷. — حفظ نیروهای خودی و نابودی نیروهای دشمن بعنوان هدف جنگ، ماهیت جنگ و پایه هر نوع عملیات جنگی را تشکیل میدهد، ماهیتی که شامل تمام عملیات جنگی میشود — از عملیات تکنیک گرفته تا عملیات استراتژیک. هدف جنگ اصل اساسی جنگ را تشکیل میدهد، هیچ حکم و اصلی در زمینه های تکنیک، تاکتیک، عملیات اپراتیو یا استراتژیک نیست که از این اصل اساسی منفك باشد. این دستورالعمل "خود را مستور دارید و از قدرت آتش بعدا کثر استفاده کنید" که در تیراندازی داده میشود، بچه معنی است؟ قسمت اول برای حفظ نیروهای خودی و قسمت دوم برای نابودی نیروهای دشمن است. اولی موجب پیدایش شیوه های گوناگونی نظیر استفاده از عوارض زمین و اشیاء روی آن، پیشروی جهش وار و صفات آرائی باز واحدها میگردد، ولی دومی شیوه های دیگری از قبیل تصفیه میدان آتش، تنظیم سیستم آتش را بوجود میآورد. در مورد قوای ضربتی، قوای تثبیتی و قوای ذخیره در عملیات تاکتیک باید گفت که اولی برای نابودی نیروهای دشمن و دومی برای حفظ نیروهای خودی است و سومی برحسب موقعیت گاهی باین و زمانی بآن خدمت میکند — یا برای نابودی نیروهای دشمن (که در این مورد یا قوای ضربتی را تقویت مینماید و یا خود بمتابه قوای تعقیبی عمل میکند) و یا برای حفظ نیروهای خودی (که در این مورد قوای تثبیتی را تقویت مینماید و یا خود بمتابه قوای پوششی عمل میکند). بدین ترتیب هیچ اصل یا عمل تکنیکی، تاکتیکی، اپراتیو یا استراتژیک نیست که از هدف جنگ جدا باشد؛ این هدف در سراسر جنگ حکم‌فرمایی کرده و جریان جنگ را از آغاز تا پایان تحت تأثیر خود قرار میدهد.

۷۱ - فرماندهان نظامی جنگ مقاومت ضد ژاپنی در هر درجه و مقامی که باشند، نباید این جنگ را جدا از عوامل اساسی و متصاد طرفین و همچنین جدا از هدف این جنگ هدایت نمایند. در جریان عملیات نظامی این عوامل اساسی و متصاد دو کشور بصورت مبارزه هر دو طرف در راه حفظ نیروهای خودی و نابودی نیروهای دشمن عرض اندام مینمایند. وظیفه ما در جنگ اینستکه با تمام قوا بکوشیم در هر نبردی یک پیروزی بزرگ یا کوچک بدست آوریم، بخشی از نیروهای دشمن را خلع سلاح کنیم و قسمی از قوای انسانی و مادی او را از عرصه نبرد خارج سازیم. این موقوفیتهای قسمی در نابودی نیروهای دشمن وقتیکه رویهم انباشته شوند، پیروزی بزرگ استراتژیک برای ما تأمین مینمایند. و آنوقت است که هدف سیاسی ما - بیرون راندن نهائی دشمن از کشور، دفاع از میهن و ابعاد چینی نوین - تأمین میگردد.

عملیات تعرضی در جریان جنگ تدافعی ، عملیات زودفرجام در جریان جنگ طولانی ، عملیات خطوط خارجی در جریان عملیات خطوط داخلی

۷۲ - حال رهنمود استراتژیک مشخص جنگ مقاومت ضد ژاپنی را بررسی کنیم. قبل از گفتیم که رهنمود استراتژیک ما در جنگ مقاومت ضد ژاپنی، جنگ طولانی است، این نظری کاملاً درست است. ولی این رهنمود کلی است نه مشخص. بدینجهت اکنون این مسئله را بررسی میکنیم که چگونه باید جنگ طولانی را بطور مشخص پیش برد؟ جواب ما چنین است: در مراحل اول و دوم یعنی در مراحلی که دشمن تعرض میکند و اراضی

اشغالی خود را مستحکم مینماید، ما باید به تعرضات اپراتیو و تاکتیکی در چارچوب دفاع استراتژیک، به عملیات اپراتیو و تاکتیکی زودفرجام در چارچوب استراتژی جنگ طولانی، به عملیات اپراتیو و تاکتیکی خطوط خارجی در چارچوب استراتژی خطوط داخلی دست بزیم. در مرحله سوم ما باید بتعرض متقابل استراتژیک پردازیم.

۷۳ - از آنجا که ژاپن کشوری نیرومند امپریالیستی است و ما یک کشور ضعیف، نیمه مستعمره - نیمه فئودالی هستیم، ژاپن رهنمود تعرض استراتژیک را اتخاذ کرده است، در صورتیکه ما موضع دفاع استراتژیک گرفته‌ایم. ژاپن میکوشد از استراتژی جنگ زودفرجام استفاده کند ولی ما باید آگاهانه استراتژی جنگ طولانی را تعقیب کنیم. ژاپن یک ارتش نیرومند زمینی مشتمل بر چند ده لشگر (فعلاً تا .۳ لشگر) و بخشی از نیروی دریائی خود را برای معاصره چین از طریق زمین و دریا و همچنین نیروی هوائی خود را برای بمباران کردن خاک چین بکار آنداخته است. هم اکنون ارتش زمینی ژاپن جبهه وسیعی را که از بائو تو تا حان جو امتداد دارد، بتصرف خود در آورده است، نیروی دریائی اش به استانهای فوجیان و گوان دون رسیده است؛ بدین ترتیب عملیات ژاپن در خطوط خارجی دامنه وسیعی یافته است، در حالیکه ما در خطوط داخلی مشغول جنگیم. تمام اینها از این ویژگی ناشی میشود که دشمن قویست و ما ضعیفیم. این یکی از وجوده اوضاع است.

۷۴ - اما وجه دیگری نیز هست که کاملاً در نقطه مقابل وجه فوق الذکر قرار دارد. ژاپن با اینکه قویست، نیروی نظامی کافی در اختیار ندارد؛ چین گرچه صغیر است، سرزمینی پهناور با جمعیت زیاد و ارتش کثیرالعلمه در اختیار دارد. از اینجا دو نتیجه مهم بدست میآید: اولاً،

چون دشمن با ارتضی قلیل العده وارد کشور بزرگی گردیده، فقط میتواند قسمتی از شهرهای بزرگ، خطوط عمدۀ ارتباطی و برخی نواحی جلگه‌ای را اشغال کند. بدین ترتیب در نواحی متصرفی دشمن سرزمینهای وسیعی وجود خواهد داشت که وی قادر باشغال آنها نخواهد بود و این امر میدان وسیعی برای جنگ پارتیزانی چین فراهم خواهد ساخت. اگر تمام خاک چین را در نظر بگیریم، بفرض اینکه دشمن حتی به خط گوان جو- او هان- لان جو هم دست یابد و موفق باشغال نواحی مجاور هم شود، باز اشغال سرزمینهای مأموراء این خط برایش مشکل خواهد بود، و این امر برای چین پشت جبهه عمومی و پایگاه حیاتی فراهم خواهد ساخت که بتواند از آنجا جنگ طولانی را دنبال کند و پیروزی نهائی را تامین نماید. ثانیاً دشمنی که ارتضی قلیل العده خود را علیه یک ارتضی کثیر العده بکار می‌اندازد، ناگزیر بمحاصره ارتضی کثیر العده در می‌آید. دشمن از جهات مختلف ما را مورد حمله قرار میدهد و از نظر استراتژیک در خطوط خارجی قرار می‌گیرد، در صورتیکه ما در خطوط داخلی هستیم؛ دشمن به تعرض استراتژیک دست میزند، در حالیکه ما در دفاع استراتژیک هستیم؛ تمام اینها شاید در ظاهر بزیان ما باشند. ولی در واقع ما میتوانیم از دو امتیاز خود یعنی وسعت خاک و کثرت قوای نظامی استفاده کنیم و بجای پافشاری در جنگ موضعی، جنگ متحرک نرمیش‌پذیر را بکار ببریم، در برابر یک لشکر دشمن چندین لشکر قرار دهیم، در مقابل ده هزار سرباز دشمن با دهها هزار سرباز پاسیم، در مقابل هر یک از ستونهای دشمن چندین ستون قرار دهیم تا آنرا از خطوط خارجی میدان جنگ بطور ناگهانی محاصره نموده و علیه وی بتعرض پردازیم. بدینسان دشمنی که از نظر استراتژیک در خطوط خارجی عمل میکند و بتعرض مشغول است، در عملیات اپراتیو و تاکتیکی مجبور

میشود در خطوط داخلی عمل کند و بدفعه پردازد . پرعکس ، ما که از لحاظ استراتژیک در خطوط داخلی مشغول عملیات هستیم و در وضع دفاعی قرار داریم ، در عملیات اپراتیو و تاکتیکی در خطوط خارجی عمل میکنیم و به حمله میپردازیم . اینست طرز عمل ما با یک یا هر ستوں دشمن . دو نتیجه فوق الذکر از این ویژگی ناشی میشود که دشمن کشور کوچکی است و ماسکشور بزرگی هستیم . از طرف دیگر ارتش دشمن قلیل العده ، ولی قویست (از لحاظ تسليحات و تعليمات نظامی) ، در صورتیکه ارتش ما کثیر العده ، ولی ضعیف است (فقط از نظر تسليحات و تعليمات نظامی ، نه از لحاظ روحیه جنگی) ؛ از اینجهت ما در عملیات اپراتیو و تاکتیکی نه تنها باید از قوای زیاد علیه قوای کم استفاده کنیم و از خطوط خارجی به خطوط داخلی حمله نمائیم ، بلکه باید در عین حال رهنمود عملیات زود فرجام را نیز بکار بیندیم . بنابر این بمنظور نیل به فرجام سریع باید بطور کلی نه بدلشمن مستقر بلکه بدشمن متحرك حملهور گشت . ما باید قبل مخفیانه قوای زیادی را در دو طرف مسیر حرکت دشمن متمرکز سازیم و با یک حمله برق آسا و غافلگیرانه دشمن در حال حرکت را محاصره کرده و ضربه بزنیم و بدون آنکه وقت بخود آمدن بوی بدھیم نبرد را سریعاً پایان رسانیم . اگر ضربه ما کاری باشد ، میتوانیم دشمن را کاملاً یا بخش بزرگ پا کوچکی از آنرا نابود کنیم و حتی اگر جنگ برای ما چندان قرین موقیت هم نباشد ، باز میتوانیم تلفات و خسارات سنگینی بدشمن وارد سازیم . این اصل برای تمام نبردهای ما صادق است . اگر ما بدون توقع زیاد فقط یکبار در ماه پیروزی نسبتاً بزرگی بدست آوریم ، نظیر پیروزی بین سین گوان یا تایلوجوان ، آنوقت روحیه جنگی دشمن بشدت تضعیف خواهد شد ، ولی روحیه جنگی ارتش ما قوی خواهد گشت و کمک بین المللی را هم جلب خواهیم کرد .

بدین ترتیب استراتژی ما که براساس جنگ طولانی مبتنی است، در میدانهای نبرد با عملیات زودفرجام جامه عمل خواهد پوشید، و دشمن که به استراتژی جنگ زودفرجام متکی است، در اثر شکستهای فراوان در عملیات اپراتیو و تاکتیکی اجباراً به جنگ طولانی گردن خواهد نهاد.

۷۰ — اصل جنگی عملیات اپراتیو و تاکتیکی ایکه در بالا توصیف شد، میتواند در این فرمول خلاصه شود: «عملیات تعرضی زودفرجام در خطوط خارجی». این اصل در نقطه مقابل رهنمود استراتژیک ما مبتنی بر «عملیات دفاعی طولانی در خطوط داخلی» قرار دارد، ولی درست این اصلی است که برای اجرای این رهنمود استراتژیک ضرورت دارد. اگر ما در عملیات اپراتیو و تاکتیکی نیز به «عملیات دفاعی طولانی در خطوط داخلی» دست میزدیم، مثل اوایل جنگ مقاومت، آنوقت بهیچوجه با این شروط دوگانه که دشمن کشور کوچکی است و ما کشور بزرگی هستیم و دشمن قویست و ما ضعیفیم، تطبیق نمیکرد؛ در چنین حالتی ما هرگز بهینه استراتژیک خود نمیرسیدیم، نمیتوانستیم جنگ را در مجموع آن طولانی کنیم و شکست میخوردیم. از اینجهت ما همواره بر آن بوده و هستیم که نیروهای سراسر کشور باید در چند ارتش صحرائی بزرگ تشکل یابند، و هر یک از آنها در مقابل یکی از ارتشهای صحرائی دشمن ایستادگی کند، با این تفاوت که باید از لحاظ عده دو، سه و یا چهار برابر دشمن باشد و در صحنه‌های پهناور جنگ، دشمن را طبق اصل بالا درگیر کند. این رهنمود نه فقط فراغور جنگهای منظم است بلکه در جنگهای پارتیزانی هم میشود و باید بکار بردش شود. این اصل نه تنها در مورد یک مرحله مشخص جنگ بلکه در تمام پروسه آن معتبر است. در مرحله تعرض متقابل استراتژیک، موقعیکه ما از نظر فنی بهتر مجهز شویم و دیگر در وضع ضعیفی نباشیم که